

Schriftlezing:

1 SAMUËL 1 : 1 - 28

"MOEDER ZONDER KINDEREN"

DOOR KLAAS DE BOER

Moeder zonder kinderen, nu, dat was in die tijd een schande. Dan telde je als vrouw niet mee. Kon je in die tijd niet voor nageslacht zorgen, nu, dan was je tweede keus en werd je aan de kant gezet. En zo'n moeder ontmoeten wij vandaag: Hanna, jong en miskend. Waardoor? De Bijbel zegt het: "Omdat haar baarmoeder toegesloten was." Kinderloos... En ze droeg de schande. Ze was een vrouw met een groot verdriet. Ze voelde zich waardeloos. Want je was waardeloos als je je man geen kind kon schenken. En bovenal: geen zoon. En je voelde dat gemis je hele leven voortrollen in je bestaan. Elke dag werd je ermee geconfronteerd en werd je nagewezen.

En toch, diep in haar hart leefde het in Hanna: "God heeft naar mij omgezien." Misschien heeft ze Psalm 98 wel gekend: "Hij heeft gedacht aan Zijn genade."

En dan gebeurt het... Toch een kind. Toch een zoon. Een áf gebeden kind: van de Here gebeden. Hanna, haar naam betekent *genadegift* of *geschenk*. Een mooie naam. Genadegift... Wat zullen haar ouders blij geweest zijn toen zij geboren werd. Zoals ouders blij zijn als kinderen geboren worden en zoals opa en oma blij zijn met de kleinkinderen. Ik maakte dat daar net mee. We zaten zo in de tuin en toen kwam de buurman en die zei: "De nieuwste aanwinst!" En toen liet hij een kindje zien met een kop met haar. Trots stond hij daar. Genadegift, geschenk.

Wat zullen vandaag veel moeders geschenken hebben gekregen. Als je niet vergeten wordt tenminste. Hanna kreeg dat geschenk, dat jongetje Samuël, van God gebeden. Maar ze kreeg nog veel meer cadeaus. Ze woonde namelijk in Israël, het land overvloeiende van melk en honing. En God gaf Zijn zegen.

En weet u wat er dan gebeurt als je Gods zegen krijgt? Dan ben je dankbaar. En dat mogen wij ook zijn. Voor je gezondheid mag je dankbaar zijn. Voor dingen om je heen, je eten, dat je in een huis woont, dat je gelukkig bent, maar dat je ook mag weten van het geloof en van het eeuwige leven dat de Here Jezus je geven wil, doordat Hij als Redder, Saviour van de wereld gekomen is, dat het Pasen is geworden, dat het overwinningsfeest doorgaat en dat je weten mag dat Zijn bloed reinigt van alle zonden. Dat is het allergrootste cadeau dat je krijgt. Dat is de grootste zegen die je in je leven mag kennen.

En daar denken wij nu iedere zondag aan. Zondag, de opstandingsdag, de dag dat je tegen elkaar mag zeggen: "De Heer is waarlijk opgestaan." Dan ervaar je dat, zoals vanavond, als een deken van liefde en heerlijkheid om je heen. God heeft ook aan jou gedacht.

En ook aan Hanna. Ze woonde daar in een land dat het land van de verspieters heette. Datzelfde plekje komt nog een keer in de Bijbel voor als Bileam het volk moet vervloeken. En dan doet die ezelin dat niet. Die wil niet verder. Dat was echt zo'n plaats waar de Boze werkte, waar de Boze bezig was en waar de Boze probeerde om mensen te doden en in de val te lokken. Maar het is hem gelukkig niet gelukt. Het lijkt een beetje op het Nederland van nu, waar ook de Boze rondgaat en waar je geconfronteerd wordt met aanslagen en dood. En dan ontdek je dat de Here God toch getrouw blijft. Weet u waarom? Omdat we beschermd worden onder Zijn vleugelen. Hij denkt aan ons op dit moment. Dat is toch

wonderlijk, dat wij hier in vrijheid in de Regenboogkerk mogen zitten in Oegstgeest onder de regenboog van Gods genade en Gods liefde? Hij heeft gedacht aan mij.

Wat zal die Hanna het moeilijk gehad hebben als ze weer beschimpt werd door die Peninna, als ze weer bespot werd door die andere vrouw, als ze getergd werd, als ze getreiterd werd, als ze zich misschien helemaal alleen voelde. Wat kun je je dan geminacht voelen, aan de kant gezet, afgeschreven, buiten de samenleving misschien wel. O ja, die waren er toen en die zijn er nu. Mensen alleen. Mensen die er niet bij horen. Mensen die beschimpt worden, geslagen.

Ja, Hanna had nóg een groot nadeel. Zij had ook nog een man die haar niet begreep. Hij deed er niets aan. Zijn naam staat ook nog in de Bijbel: Elkana. Die naam betekent *God heeft geschapen*. Het enige wat hij tegen haar zei: "Ben ik je niet meer waard dan tien zonen?" Maar aan het diepe leed van Hanna ging hij voorbij. Nooit had hij dat bemoedigende woord voor haar. Nooit ging hij in op wat haar bezig hield. Hij probeerde het op te lossen met materiële dingen: de beste dingen waren voor haar. Hij probeerde het als het ware een beetje af te kopen.

Net zoals nu heel veel mensen soms verdrietige dingen willen afkopen met grote cadeaus. Zoals die opa die tegen mij zei: "Ik weet niet meer wat ik mijn kleinkinderen moet geven. Ze hebben alles." Dat heeft Hanna dubbel verdriet gedaan. Ze had meer op met een stukje begrip. Maar dat krijgt ze niet. Dan gaat Hanna toch in de kracht van de Heilige Geest naar Silo. En daar is Eli, de hogepriester. Dan begint zij te bidden. Ze bidt met de handen samen en je ziet haar mond bewegen. Dan denkt Eli dat zij dronken is.

Nu, dan was Hanna in goed gezelschap. Als u het Nieuwe Testament een klein beetje kent, dan weet u ook dat bij de uitstorting van de Heilige Geest, toen de Geest neerdaalde op de mensen, iedereen dacht dat ze dronken waren. Toen werd gezegd: "Ze zijn vol van zoete wijn." Maar bij Hanna is dat opmerkelijk. Die hogepriester, die een instrument wordt van de Boze, die met zijn pijlen de gevoelens en het hart van een vrouw kapot schiet, die haar intens beschadigt.

Dat kan ook in onze tijd. Mensen, die soms intens beschadigd zijn door opmerkingen van hogerhand. Het enthousiasme wordt dan gedoofd, hun geloof wordt kapotgemaakt, beschadigd. Soms ongemerkt of ongewild. En als je dat dan ziet, moet je soms bidden om die wacht voor je lippen.

Maar de Here ziet het en wat doet Hij? Met een kromme stok slaat Hij een rechte slag. Hij denkt aan haar. Hij ziet haar. "Hanna, Hanna, meid," zegt Eli, "je krijgt een kind. Een wonder." En dan zie je zo in één keer dat Gods genadeklokken gaan luiden. Je hoort de klokken van Gods liefde zingen. "Hanna, je bent uniek. Hanna, je bent een uitgekozen parel. Hanna, ik hou van je. Hanna, ik heb je lief." God heeft naar Hanna omgezien en God doet wat Hij heeft beloofd.

Dan komt dat jongetje. Samuël. En als hij uitgezoogd is, brengt ze hem op driejarige leeftijd naar de tempel. Ze staat hem af in dienst van God. Dat is wat geweest. Een moeder zonder kind.

Zie je daar die Hanna gaan? Zie je daar die kleine Samuël gaan? Ik denk niet dat zij dat zo fijn gevonden heeft. Misschien wél omdat hij in dienst van de Heer kwam. Maar ik denk dat ze het moeilijker gehad heeft met de omgeving waar hij kwam. Want ze wist natuurlijk van de wantoestanden daar in Silo. En daar moest ze dat kind achterlaten! Een moeder zonder kind. Een moeder, die altijd het beste voor haar kind wil. Geen best vooruitzicht. Maar Hanna bleef geloven. Ze bleef vertrouwen.

En die kleine Samuël? Onze Sam? Weet u wat er staat in de Bijbel? "Hij boog zijn knietjes voor de Here." Hij ging bidden. En dan lees je dat Hanna het uitroept: "Mijn hart juicht in de Heer, want Hij houdt hem vast." En Hanna wist: God zal voor hem zorgen. Ik sta hem af. Ik ben een moeder zonder kind, maar God zorgt.

Dan zie je daar die Samuël gaan. Hij wordt een bediende van Eli. Hij mag een aantal werkjes doen. Hij mag de deuren van de tabernakel opendoen. Hij wordt de bediende van Eli. Eén ding is heel treffend, en dat is misschien wel verschrikkelijk. Eli had hem niet gezegd dat God hem zou roepen. Dat vind ik heel indrukwekkend. In de tempel leven, naast God wonen, naast het Heilige slapen, groot gebracht zijn in de tabernakel en God niet kennen!

Dat gebeurt nu ook. Ik ken mensen die de Psalmen uit hun hoofd kennen. Zij hebben vroeger bepaalde Psalmen uit het hoofd moeten leren, maar als je vraagt: "Ken je de Here Jezus heel persoonlijk?" dan wordt het stil. Eli had nooit gezegd: "Samuël, God kan je roepen." Ook deze kerkdienst is weer zo'n dienst waarin God je roept, waarin Jezus roept.

Toen hoorde Samuël die stem: "Samuël, Samuël..." En zo leerde Samuël de Here Jezus kennen en werd Hanna een werktuig in Gods handen. Zo werd Hanna ook een beeld van de Here Jezus zelf. Want God zegt in Jesaja 66 vers 13, dat God als een moeder troost. God is Vader en Moeder tegelijk. God staat ook Zijn enige Kind af. Ja, u hoort het goed. Zijn enige... En dat deed Hij voor ons. Het werd een wonderlijke geboorte, een Kind dat redding en vrede bracht. Een Koningskind. Zo kwam de Here Jezus naar deze wereld om mensen verstrikt in de duisternis in het licht te zetten, om de zonden van de mensen weg te nemen, om in mensenlevens, die vastgelopen zijn in verdriet en zorg, uitredding te geven.

Zo werd God een Vader zonder kind. Dan die Naam Jezus: *God redt*. Door Hem kracht en overwinning. Een moeder en een Vader zonder kind. En de komst van Jezus in deze wereld verandert ons leven totaal. Als het donker is, ben je dankbaar als de zon opkomt. Nu in het donkerste van het bestaan van Israël kwam Jezus als de opkomende zon. De duisternis werd verdreven. En het was een Vader zonder Kind midden in de nacht op Golgotha. "God, waar ben Je? Vader, waarom?"

In het leven van Hanna werd het licht. En misschien wordt het in ons donkere leven licht. Als je de Here Jezus mag kennen, dan schijnt het licht in je leven, zodat je de weg kunt vinden. De weg naar het geluk, de weg naar een wereld zonder zonde.

En voor wie kwam Jezus dan op aarde? Ja, lieve mensen: voor u en voor mij. Een moeder zonder kind, maar met een cadeau. Een Vader zonder kind maar met een cadeau: eeuwig leven, de liefde van God. Dan ben je een Koningskind. Dan ben je onderweg naar die nieuwe toekomst. Dan ben je onderweg naar die nieuwe wereld. Dan ben je onderweg, waar straks het koor van gaat zingen: naar dat nieuwe Jeruzalem. Dan ben je onderweg naar Vader.

En als je dan bij die Vader komt, dan zegt Hij: "Mijn kind, ben je daar?" Dan is het niet meer Vader of Moeder zonder kind, nee, dan is het geworden een Vader en een Moeder met een kind. Niet één, maar met een schare die niemand tellen kan. En ik hoop dat u daarbij hoort bij die grote schare en dat je dan mag weten: "Ik ben een Koninklijk kind, door de Vader bemind en ik mag wonen in Zijn paradijs." Dat paradijs is het eeuwige leven. Dat paradijs is het nieuwe Jeruzalem. Dat paradijs geeft uitzicht op een nieuw leven. En dat wens ik u van harte toe. Amen.